

DUMITRU CAUC

DUMITRU CAUC

AU ADORMIT STELELE ÎN IAZ

Editura UNIVERSITARIA

Craiova, 2021

Copyright © 2021 Editura Universitaria

Toate drepturile sunt rezervate Editurii Universitaria

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CAUC, DUMITRU

Au adormit stelele în iaz / Cauc Dumitru. - Craiova :
Universitaria, 2021

Index

ISBN 978-606-14-1776-6

821.135.1

© 2021 by Editura Universitaria

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețelele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

Către cititor

*„Poți zidi o lume-ntreagă, poți s-o sfărâmi...orice-ai spune,
Peste toate o lopată de țărână se depune.”
(Mihai Eminescu, Scrisoarea I)*

Scrisă la vârsta când multe visuri sunt de-acuma scrum, cartea este despre șoptirea Eului, căutându-se pe sine. Îndrăgind al vieții șuvoi, acesta și-a pus aripi să zboare, trăind senzația înaltului, ajungând o clipă și pe Olimp . Căutările l-au aruncat și-n labirint, firul Ariadnei, care l-a eliberat, având la un capăt Creatorul Suprem și la altul pe mării săi binefăcători. Firul a fost țesut din aripi de lumină, împletite de florile iubirii. Până la marea revărsare în eternitate, Eul s-a logodit cu a lumii horă, învățându-i pașii, bucurându-se, dar și întristându-se, întâlnind al ei revers. Ce a dobândit ca drumeț, veți afla citind-o. O ultimă lămurire:

**Am fost prin viață pelerin,
Drumeț netemător de drum,
Am respirat al ei parfum,
Dorind să o-nțeleg deplin.**

**N-am fost mare petrecăreț,
Cum nici schivnic fără rost;
Un trecător prin timp am fost,
Punând pe fiecare clipă preț!**

Dumitru Cauc

DOR DE JILȚ

*Doină, doină, freamăt blând,
De tine-s astăzi flămând,
Du-mă iar în sat la mine,
Să nu simt iarna cum vine.*

DOINĂ

Doină, doină, vers ales,
Mi-ai fost floare, te-am cules,
Te-am purtat mereu în suflet,
Pe al vieții șuvoi umblet.

Doină, doină, cânt duios,
Mi-ai sădit gândul frumos,
Punându-l în inimioară,
Ai făcut din el vioară.

Doină, doină, lună nouă,
M-ai scaldat în stropi de rouă,
Să-ndrăgesc floarea de crin,
Și la albu-i să mă-nchin.

Doină, doină, frăguliță,
Te-am prins floare pe altiță,
Și la brâu, la cingătoare;
Cine te-o întrece oare?

Doină, doină, inimioară,
Nu lăsa dorul să moară,
Umple-mi iar cu el urciorul,
Să-i trăiesc din nou fiorul.

Doină, doină, freamăt blând,
De tine-s astăzi flămând,
Du-mă iar în sat la mine,
Să nu simt iarna cum vine.

Doină, doină, frăguliță,
Simt că iarna-i pe uliță,
Și s-apropie de mine,
Și m-o lua de lângă tine,

.....

Doină, doină, frăguliță...

DOR DE JILȚ

Duce-m-aș și tot m-aș duce,
Până-n deal, din nou, la cruce,
Să privesc cum curge Jilțul,
Cum se varsă-n el Bacâțul.

Duce-m-aș și tot m-aș duce,
Până-n Paltinu-n răscruce,
Să văd hora cum o cântă,
Nilă din a lui lăută.

Duce-m-aș numai cu gândul,
Să-i mai văd cum urcă Dâmbul,
Pe ai mei răceni de-a rândul,
Ca să-și vândă-n târg avutul.

Cu toiege-n mâna stângă,
Primii-n târg ca să ajungă,
Parcă-i văd cum urcă coasta,
Și bărbatul și nevasta.

Duce-m-aș la mine-acasă,
S-o văd pe mama voioasă,
Și pe tata plin de gânduri,
Cum erau în alte vremuri.

Duce-m-aș, dar nu am unde;
Totul de mine s-ascunde!
Doar un loc din inimioară,
Nu lasă timpul să moară.

.....

Duce-m-aș și tot m-aș duce...

CRÂMPEIE

Fiind năpădit de amintiri,
Prin satul meu trec azi mirat,
Ochii-mi sunt numai sclipiri,
La cât de mult el s-a schimbat.

Ca într-un basm demult citit,
Foșnește codrul de argint,
Mă simt îndată ispitit,
De prea firescul său alint.

Și o pornesc în pas ușor,
Cătând poteci de-altădat,
Dar mărăcinii-s mai cu spor;
Poienile-s de neumblat!

Sleit de drum și însetat,
Mi-aduc aminte de știubei,
De o poveste ce-am aflat,
Despre tarlăua „La Bordei”.